

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **I. P.**, narozený dne XXX
bytem XXX

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2018, č. j. MV-131715-4/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 4 000 Kč.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 19. 6. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 29. 8. 2017, č. j. OAM-33867-14/DP-2016 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu, neboť se po vyhodocení předložených dokladů nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti. Jediná žalobní námitka spočívá v nesouhlasu žalobce s posouzením doložení nákladů na bydlení v celkové výši prostřednictvím čestného prohlášení, které správní orgán považoval za nedostačující. Součástí žaloby učinil žalobce návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s.ř.s.
2. Žalobce s podáním žaloby zaplatil ve formě kolků soudní poplatek ve výši 4 000 Kč.
3. Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že je toho názoru, že se jedná o opožděnou žalobu, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno a tedy nabylo právní moci dne 23. 4. 2018, avšak žaloba byla podána až dne 20. 6. 2018. Současně žalovaná připojila ke svému vyjádření doručenku vztahující se k doručení napadeného rozhodnutí.
4. Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zda lze žalobu věcně projednat, neboť o ní může rozhodnout pouze při splnění všech zákonem stanovených podmínek. Dospěl přitom k závěru, že o žalobě věcně jednat nemůže a žalobu je třeba odmítnout z následujících důvodů.

5. Podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*
6. Podle § 172 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) *žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.*
7. V daném případě žalobce napadá rozhodnutí vydané podle zákona o pobytu cizinců. Jak stanoví i ust. § 72 odst. 1 s. ř. s., je tedy nutné aplikovat ustanovení upravující lhůty pro podávání žalob podle zákona o pobytu cizinců. Lhůta v § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je lhůtou speciální ke lhůtě uvedené v ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.
8. Ze soudního spisu vyplývá, že žaloba byla Městskému soudu v Praze doručena osobně dne 20. 6. 2018. Napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobci (dle doručky zaslané žalovanou) dne 23. 4. 2018, kdy si žalobce napadené rozhodnutí osobně převzal, což potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence; v tento den, tj. dne 23. 4. 2018 nabylo napadené rozhodnutí právní moci.
9. Z uvedeného lze dovodit, že žalobce sice podal žalobu v obecné dvouměsíční lhůtě, neuvědomil si však, že zákon o pobytu cizinců stanoví lhůtu speciální (30 denní). Je tak zřejmé, že žalobce překročil lhůtu pro podání žaloby v řízení vedeném podle zákona o pobytu cizinců.
10. Výše uvedený názor je v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 23. 4. 2004, č. j. 7 Azs 68/2004-45 uvedl: *„Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze podat žalobu do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Zvláštním zákonem, který stanoví jinou lhůtu, je zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který v § 172 odst. 1 stanoví, že žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout. V daném případě bylo právnímu zástupci stěžovatelky správní rozhodnutí doručeno dne 29. 11. 2002 a v souladu s citovaným ustanovením byl poslední den k podání žaloby 30. 12. 2002. Žaloba však byla podána poštovní přepravou dne 21. 1. 2003, tj. po uplynutí třicetidenní lhůty k podání žaloby. Pokud stěžovatelka podala žalobu ve lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s., ale nikoli ve lhůtě stanovené zvláštním zákonem, podala ji opožděně. Proto Městský soud v Praze postupoval v souladu se zákonem, když žalobu jako opožděně podanou odmítl.“*
11. Soud proto žalobu odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Z tohoto důvodu soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku.
12. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl pod výrokem II. podle § 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním. Vzhledem k tomu, že

žalobce na soudním poplatku zaplatil 4 000 Kč (3 000 Kč za žalobu a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku), pak soud mu vrátí celou tuto částku.

13. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. července 2018

JUDr. Ludmila Sandnerová
předsedkyně senátu, v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
N.